

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poštanicah“ se plačuje za navadno trislopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starom trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Caserma, 5.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo v rednište „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravilstvu „Soča“, Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravilstvu.

Ogri in Hrvati.

Azijski madjarski narod hira na duši in na telesu valed pravne spridenosti, ki se širi v njega nižjih in v širih krogih. Madjarsko ljudstvo se ne množi, temveč hira in peša od leta do leta; madjarski boljarji so pri konci svojega bogastva in posestva, ki je uže večinom v židovskih rokah. Madjarska uprava, sednijska in drugi je svetovno znana. A nekaj ima ta narod, v čemer presega vse svoje sosede: ponos na se in na svojo narodnost ter brezmejno oholost. Madjar je ponosen, da je dobil v 10 letih 5000 milijonov goldinarjev na poselo; kako jih bo vračal, za to naj skrbijo drugi. Da si je Madjarov le okolo 5 milijonov, gospodujejo vendar v deželah ogorske krone, ki štejejo 16 milijonov prebivalcev, ter strahujejo in pestijo nemadjarsko večino. Svoje oholostjo in drznostjo dobili so tak vpliv, da celo v naši državi, v Avstriji, s katero je Ogorsko združeno v avstro-ogorske monarhije, ne more obstati ni ministerstvo, ni državno zborna večina, ako ne priardi Madjarom v njih zahtevah. Madjari hočejo gospodovati in resnično tudi gospodujejo; a toliko razumni so, da spoznavajo, da večjim narodom ne morejo gospodovati nego tem, katere imajo zdaj v pesteh; zato so odločno nasprotni, da bi se Avstrija širila in krepila na balkanskem polotoku, v slovanskih zemljah. Avstrijski krog se pa za to, da bi Avstrija na jugu šla naprej, Andriasy in Tisa sta sprejela te točke vsaj glede Bosne in Hercegovine; zato sta na svojih sedežih pribita in nobena politična stranka jih ne vrže, dokler nečeta sama odstopiti. Ali se svojimi rojaki imela sta do zadnjega trenutka hud boj. Dokazovati sta morala, da Avstrija ne hrepeni po Bosni in Hercegovini in da je le prisiljena vzeti ti isti deželi, da bi branila svoje meje ob jugu. Rojaki so rojakoma večinoma ter dosegli, da je vsja uprava teh dežel v madjarskih rokah, pa ne kot del ogorske uprave.

Med tem ko Madjari širijo in utrjujejo svoj vpliv na vse strani, množijo svoj narod umetno, t. j. s pomadjarovanjem nemadjarskih plemen. Hrvati,

Srbi, Slovaki, Slovenci, Rumuni, Nemci pokušajo sad madjarske omike in uljudnosti. Zli so, da to je cena katero so si izgovorili, ko so odobrili program zunanji politiki. Madjarska ustavnost pognala je poseben cvet zdaj o volitvah, ki so se vršile v hrvaški deželni zbor. Ogorska vlada pritiskala je na tak način volilce, da bi dobila sebi prijazno „narodno“ (!) večino, da se celo med Madjari nahajajo možje, ki tako postopanje odločno obsojujejo. Kot vzgled bodi povedano, da pri volitvah v Dijakovaru je vlada z vojniki obkolila mesto, da niso mogli na volilne volilci, ki so vladi nasprotni. V mestu samem obdala je z vojniki oni del mesta, kjer bivajo vladni nasprotniki. Vladi prijazne volilce so uradniki vozili v kočijah mimo stražeških vojakov, naspotne volilce so pa zapinali, češ da so šli čez vojaški kordon (mojo). Tako je zmagal vladni „narodni“ kandidat s 4 glasovi proti nasprotnemu. Tako in slično godilo so je po drugih mestih in na deželi. Nimamo prostora, da bi vse to posamezno navajali, naj le povemo, kako celo madjarski list, glasilo grofa Apponyi-ja, govori o letošnjih volitvah na Hrvaškem. List pravi:

„Leta in leta tožijo oščijozni listi, da so „dohromisleči“ na Hrvaškem zgubljeni, razne opozicijske stranke pa vsek dan več tal pridobivajo. Tudi drugi listi so že isto poročali in mi sami smo, žal, navajajo fakta, dokazovali, da si skrajne stranke onkraj Drave v vseh krogih pristašev pridobivajo. A čitajoč sedaj najnovejšo telegramo iz Hrvaške, zdi se nam skoro, kakor da smo doslej vsi ob bolem dnevu duhove videli. Samo jeden žarek in vsi strahovi so zbežali! Hrvaška opozicija je pri volitvah ulegla, nekotni člani obitelji Starčevićove pričajo o davno preteklem sijaji in skoro bi močnemu banu in slabotni „narodni“ stranki“ na tem uspehu čestitali, da ni volilni izid vendar le „prekrasen“.

Priznavamo odkritosrčno, da so vse vesti, prihajajoče iz Hrvaške, prej žalostne, nego veselo in kakor srčno bi nas bila „narodne stranke“ poštena zmaga razveselila, tako zoprna nam je z maga, ki so je dosegla pritiskom, korupcijo in rušenjem zakona.

Ban sme s ponosom kazati na hrvaških volitev

izid, kajti prekosil je svojega mojstra. Uporabljal je taka sredstva, katerih bi se niti Koloman pl. Tisa — in ta mož gotovo ni kočljiv — ne posluževal, a kljubu temu ni se mu posrečilo, da bi bil presenetli politični svot. Napoleon III. storil je še veliko več, uničil je opozicijo tako, da je v zbornici ostalo samo 5 opozicijskih poslancev, a navzlic temu niti Napoleon ni nikogar prepričal, da bi bila nezadovoljnost na Francoskem popolnem ugasnila. Nečemo spominati na konec Francozov cesarja, kajti niti v sanjah bi ne hoteli primerjati Napoleona III. s grofom Khuen-Hedervaryjem, mislim pa, da je po sebi umovna morala: Proti volji naroda, proti voljni probivalstva se sploh dolgo vladati ne more.

Mogoče je, da so vladi posrečijo parkrat taki rezultati, kakor sedaj na Hrvaškem, a mi nikdar ne bomo hvalili takih volilnih uspehov, kajti celo našim največjim nasprotnikom — in večjih nasprotnikom ne poznamo od Starčevićevcev — bomo pravili. V naših očeh je nizko in ostudno, volilce podmititi in strahovati, surovo in krivično je, strašiti in zapirati kandidate, sredstva, s katerimi se sedaj na Hrvaškem večinoma dela, z matramo za slaba in podla.

Dobro znamo, da nas tudi na Ogorskem čaka malo ur čaka jednak ostuden prizor. Tudi pri nas bode se vsa storilo, da bi pravo mnenje naroda ne prodalo na dan. Armada uradnikov in žandarmerije, denar in žganje, vse to ljubeznivo spojeno, bode uplivalo na volilce, a ako ogorskih volitev izid ne bode jednak hrvaškemu, gotovo to ni krivda naše vlade. Ona hoče na vsak način opozicijo uničiti, popolnem uničiti in v ta namen godi jej vsako slabo sredstvo. Upamo in pričakujemo, da se ogorske vlade načrti ne bodo posrečili . . .

Mi imamo malo razuma za bolečino hrvaške opozicije in odločno obsojamo nje panslavistične in Madjarom sovražne namene; dobro pa umejemo, ker ta opozicija toži in piše o zlorabi uradne oblasti, o korupciji, o pritisku. Kajti letos je Hrvaška prvič pokusila ogorske vlade volilne umetnosti, ona slepila

LISTEK.

Boj na bolškem Ključi.

Spisal Jan Koren, učitelj.

1.

Pod Predelom izvira bistra Koritnica, katera mej visocimi gorami, v globokeji strugi dere proti jugu k materi Soči. Ljubozivno jo ta pozdravlja in jemlje seboj kot prvo tovaršico. Združeni jemljeji slovo od sivih gor ter hititi naprej po dolinah in planjavah v jadransko morje.

Ne daleč od izvira Koritnice, na izhodu, kjer končuje Veliki Vrh, stoji dandanes majhna, a ukusno zidana trdnjava (l. 1882) na tedej pečini, do katere se vije v živo skalo udobljena cesta. Nad trdnjavo vpenja se mogočni Veliki Vrh navpik proti nebu. Kakor velikaški zid ti zagraja jug. Pod trdnjavo na severni strani vidiš kačih 300 m. globok prepad, a v njem penečo se Koritnico, nad katero je zidan most v strmo znožje Mangartovo. Umetna cesta drži skozi velika trdnjavska vrata, katera se zapirajo zraven mostu. Edina cesta iz Goriške na Koroško drži mimo trdnjave ob Koritnici in čez Predel.

V tej ozki soteski stala je že nekdaj trdnjava, nekoliko večja od dandanašnje. V vsekanem kamnu bereš letnico 16 . . . , v katerem letu je bila trdnjava popraviljena od grofov Frankopanov. Tudi čas se ni vila cesta ob Velicem Vrhu do trdnjave ali „Gradu“, kakor jej okoličani pravijo. Zabranjeval je to trdi rob, kačih 200 m. v dolžino in 100 m. v višino. Cesta vila se je na izhodu Velicega Vrha tik trdnjave dol v propad in čez Koritnico v začetje Mangartovo; od tod v ovinkih tik trdnjave na da-

našjo predelno cesto. S ceste do trdnjave, kjer dandanašnji stoji zidan most, bil je v prejšnjem času lesen, po katerem je bil vhod v Grad. Pot je bila tačas strma in novarna, po kateri so naši predniki večidel le tovorili. Okolice je tu pusta in divja. Milo petje slavčev to ne ularja na uho v tej samoti; le gorske ptice žalostno čivkajo po velicah in starih smrekah. Nočne sove se potikajo v votlinah gladkih robov in divje koze se svojimi mladiči preskakujejo strme pečine. Vse je pusto — posebno pozimi, ko pade veliko snega; le Koritnica turbošno šumi ter moti potnika v divji samoti.

2.

Približalo se je viharno leto 1809. Napoleon prodira se svojimi četami daleč v osrbe Avstrije; prisvaja si mesto za mestom, deželo za deželo. Cesar Franc zbira kolikor mogoče svojo vojsko in se postavlja v bran; a premagani so našinci, da morajo bežati. Oddelek Napoleonov dere čez Tirole, drug čez Lombardsko, padeč pred seboj našo vojsko. Minejo tedni in mogočni Napoleon pridere že na Goriško. Oddelek korači zatovolj-o ob Soči, da bi šel čez Predel in združil se z glavno vojsko na Koroškem, kjer sta trčila deng ob družega Avstrijec in Francoz.

Krdelo vojakov, samih slovenskih prostovoljcev, pošljejo na Grad v bolški Ključ naj bi branili sovražniku prehod na Koroško? Malo krdelo preskrbi se z živežem in vojnam orožjem, kolikor mogoče, v malem času; dela vasipe, urjuje Grad itd.

Stražo našincev naznanijo: Sovražnik se bliža! Ker jo bilo malo število vojakov v Gradu, ne upajo sovražnika prijeti, dokler ne pride blizu trdnjave.

Mine nekaj ur. V Gradu vlada smrtna tišina. Že prihajajo ogledniki sovražnikov na čilih konjih na

ovinok (ključ) Velicega Vrha, odkoder so je videla trdnjava; a takoj umaknejo se nazaj.

Na Gradu je vse mirno, kakor v grobu. Na ovinku zagrome orjaški topovi sovražnikov namerjeni v Grad; a vse je tiho, nič se ne gane, le luščine od trde skale votlo bobnuje v propad. (Zidovje te stene bila je živa skala.) Sovražnik udere jo z ovinka doll proti mostu. Prvi vojaki že stopajo veselo čez most. Vesel odmev vojaških rogov se zasliši. Zabliskne se po celem Gradu, topovi zagromijo, puške zapraščo v sovražnika, da padajo kakor snopje. Na obeh straneh švigajo krogle kakor toča z neba. Francoz moral se je umakniti s krvavo glavo hrabrim Avstrijecem. Zopet se prikažejo sovražne četa na ovink, a zaman je ves njihov trud; na Gradu pozdravljajo jih še z večjo srčnostjo nego prvokrat. Kar pride pred oko vrlim slovenskim junakom, je žrtva boli smrti. Francozi se umaknejo in se utabore ob Velicem Vrhu.

Bliža se noč. Temni oblaki podo se ob Velicem Vrhu in nad Mangartom. Luna se zdaj pa zdaj prikaže izza gostih oblakov. Kmalu se ulije ploha. D-ž curkom lije na zemljo. Blisk šviga kakor ognjena kača po nebu; grom bobni, da pretresa gore v korenu. Dežilo je dobro uro, a sladnjije vendar neha. Blisk upihno, grom pojenja; le še redke kaplje padajo na zemljo; tudi te kmalu nehajo. Studenci žubore; iz gor se slišijo močni slapovi.

V francoskem taboru postalo je vse živo. Živo se pomenkujejo in pripravljajo proti „Gradu“. „Ob 10. uri bote vsi mrtvi, grdi sokoli; kjer so naši hrabri vojščaki padali, tam čaka tudi vas enaka osoda, ker nudi se nam našim bratom v pomoč na Koroško.“ — „Veak naj mirno in pszljivo stopa do mosta čez Koritnico in po ovinkih na most, ki drži v Grad. Ko bodo prvi v Gradu, zapoje naj vojaški rog, podavite sokole, luči prižgite po linah itd. in

in motila, katerim se že 12 let čudimo
Če Madjar sam govori tako o madjaraki upravi, lahko
si mislimo, kakšna mora biti v dejanji.

Dopisi.

Iz Podgore, 22. junija. — Uboga Podgora, kaj si zakrivila, da se zbirajo nad teboj italijanski oblaki, ki žugajo pokončati tvojo narodno sotes in izruti tvoje najkrepkejše narodne sadike? Italijansko društvo „Pro patria“, za katero zahtevajo neki listi podporo od bratov onkraj avstrijske meje, razpisalo je ob enem službi dveh učiteljev in otroške vrstnarice, ki naj bi v Podgori oskrbovale dve italijanski mešani šoli, za dečke in deklice akupa, in otroški vrt. Ali imamo v svoji sredini res toliko nasadov Italijanov, da potrebujejo naenkrat toliko učnih močij za svoje otroke, ali pa namerava slavno društvo oblagodariti nas in naše slovenske otroke s svojimi italijansko kulturo? Če bi sadnje nameravale, tedaj bi pa res imelo jak široko srce, ki ima prostor tudi za Slovence zraven Italijana.

Ritterjeva tovarna privabila je v resnici nekaj italijanskih družin v naš kraj, ki ostanejo, dokler jih bo tovarna redila; ali kako je to, da se je „Pro patria“ še le zdaj usmiliła teh družin, ki jim je treba dan na dan pripravljeno biti, da odnesejo šita in kopta, ako bo Ritterjeva tovarna še dalje tako napredovala, kakor je začela letos? Če za svoje skrbijo, prosta jim pot; ali tega ne sme naša občina nikoli dovoliti, da bi naši domači, slovenski otroci zahajali v take zavode ter odvajali se tam svojemu jeziku in svojemu narodu. Vse javne oblasti naše občine in vsi omikani in zavedni zasebniki v občini morajo z vsemi močmi na to delati, da se ohrani in ukrepi narodna zavest in ljudstvo, da si bo štel Podgorec v čast in ponos biti slovenske krvi. Oni, ki so na čelu občini imajo sveto dolžnost, ohraniti ljudstvu narodno zavest in Podgori slovenski značaj. Od župana, duhovna, učitelja do kmeta, delavca in poljskega čuvaja mora vsakdo števati narodno prepričanje in narodno zavest med ljudstvom ter paziti, da ne bodo prehajali našinci v tuj tabor. Prepričani smo, da to se bo tudi izvrševalo, ker poznamo svoje ljudi, in nadejamo se, da v kratkem počeno v Podgori društveno življenje mnogo lepši cvet in sad nego do sedaj. V to pomozi Bog! Tedaj nam ne bodo mogli škodovati ni vrta ni šole, ki se ustanavljajo za tujo dečo.

Iz Ločnika, 23. junija. — Goriški oficijozni list toži po stari navadi našega prečastnega gospoda dekana Franca Avguščina Košuto kot poslovenjevalca italijanskih Ločničanov in pristaša namišljenih paulavistov. Štejejo mu v greh, da dopušča v tukajšnji župnijski cerkvi na praznik sv. R. Telesa slovensko pridigo, katero so dopuščali in priskrbljevali od pamtiveka vsi njegovi predniki brez izjeme. Če se nad slovensko besedo v ločniški županiji jezi in peni kak irredentar, se temu ni čuditi, ker vemo, da irredentari

trdnjava bo naša. Ne strašite se junaki, nezmagljiva vojska Napoleonova. Sovražnik nas ne bo videl, ker tema je velika.“ Tako je govoril francozki častnik svojim podložnim. Več surovih kletvic sliši se iz ust prostakov proti hrabrim Avstrijcem, onim vražjim sokolom.

8.

Bliža se 10. ura. Tema je kot v rogu. Počasi in brez vsacega šuma se spravljajo francozke čete v vrsto. Tih „naprej“ se čuje in vrste se pomikajo počasi in pazljivo proti Gradu. Vse je temno in mirno v Gradu. Počasi in hitro stopajo doli do mosta — le še tiho, ovije se cesta proti Gradu in le še tiho. Že so na mostu v Grad. Rog zapoje in celo krdelo dere čez most. Puške začno pokati, topovi grometi, luči po linah svetiti. „Naprej,“ poje rogov glas. „Naprej,“ kriče poveljniki in cela vojska hiti čez most. Strastno bruhajo topovi v sovražnika, gosto kakor pesek žvižgajo smrtonosne svinčeneke v Francoze, da ti kar na kupe padajo. „Naprej! Naprej!“ kriči poveljnik, ter tudi sam skuša svoje junaštvo in srčnost na čilem konjiči. Kakor jastreb leti med četami naprej — proti Gradu. Že je blizu mostu, a konj odskoči v stran in noče dalje. Zastonj ga zbada z ostrogami in rentadi nad ubogo živalijo — ne gane se. Puške in topovi zopet posvetijo v temno noč, a poveljnik ne vidi več mostu pred seboj nego propad.

„Nazaj!“ veli množici; „nazaj, če ne smo vsi zgubljeni.“ Po dolgej zmešljavi zbeže Francozje nazaj za Veliki Vrh, kjer se zopet utaboro. Ko prštevo svoje junake, katerih je manjkalo nad polovico, jezé se in rentadijo. „Čez polovico jih je prišlo, ki so zadnjikrat poljubili svoje stariše, brate svoje in sestre.“ „Do jutre imate še čas, lisičji junaki, veseliti se svojega življenja; v onem propadu, kjer so naši naši bratje smrt, čaka tudi vas tih grob. Uidete nam nikoli ne, grdi sokoli. Do jutraj vam še pustimo življenje, da se pokesate svojih grehov.“

(Konec prih.)

pripravlja pot odrešenikom do Soče in dalje; ali da se oficijozni list ne sramuje sprejemati poročil o preč. g. dekanu v naznačenem smislu, to je jako pomembljivo za razmere v Primorju za vlade grofa Taaffeja.

Isti list, kateremu sicer ni pri srci ni katoliška vera ni katoliška pravost, rentadi nad veleč. g. dekanom, ker je St. Ferjancem, ki spadajo k njegovi župniji, blagoslovil po cerkvenem obredu krasno narodno zastavo, ter zabavlja čez-naj, kakor da bi se bil s tem pregrešil zoper svoje dolžnosti do župnijske cerkve. Dopisnik, ki uže zdavna ni videl katoliške cerkve od znotraj, kateremu se gausi vse, kar diši po božjem, drzne se govoriti in soditi, kako dušni pastir izpolnjuje dolžnosti do garjevih ovc, kajti pošteni Ločničanje na godrnjajo nad svojim dušnim pastirjem, temveč nad vznemirovalci, ki so prinesli prepričanje v občino ter ga vzdržujejo in širijo po glasilih, ki so jim dajo v to zlorabiti.

Italijanska propaganda v Ločniku nima prave arce, kajti njeni najkrepkejši stebri so zapuščejo ali pa so jej odjemljejo. Franc Marega, velik italijanski patrijot in pospevitelj italijanskega društva Pro patria, poslal je svojo ženo k njenim roditeljem v Muš ter odšel po svetu, ne da bi se vedelo, kam. Sam je govoril, da gre v Italijo, drugi pravijo, da ga je knez Hohenlohu poslal v šolo za kadete, da mu bo služil kot korporal, kadar bo treba Sočo braniti.

Tudi neki Peterin, velik prerok italijanstva v furlansko-slovenskem Ločniku, nas je zapustil za nekaj časa. Prigodilo se mu je, da je preglasno mislil in govoril, če tudi ni bil pijan, ter da so prišle njegove besede žandarmeriji na uho. Smatrali so njegove besede kot žaljenje Njegovega Veličanstva in dejali so ga v preiskovalni zapor. Teško, da bi se knezu Hohenlohu posrečilo oprati in rešiti tega patrijota, kajti ljudje, ki so bili v krčmi narvoči, ko je Peterin kričal, pričajo jako odločno proti njemu. Tedaj bi se moglo zgoditi, da bi moral svitli knez braniti Sočo brez Peterina, kar bi bila seveda velika škoda.

Naše ljudstvo je dobro in mirno, noče slišati nič o novem italijanstvu, ki se mu pridiguje uže nekaj let po goriških apostolih, ter je zadovoljno, ako mu Bog blagoslovi polja in delo njegovih rok, da plača davke, in če more uživati v miru polento, zaboljeno z maslom ali s polivko (točem ali močenjom).

Iz Kamenj, 22. junija. — Pogreb ranjkega g. Ant. Favettija bil je veličasten; roči se more, da Vipavska vidi prav redko enake sprevo. Razen faranov udeležilo se je mnogo gospode z Vipavskega in iz bližnje Gorice. Mej drugimi smo zapazili: vi sokorod. g. grofa Lanthiorija, z oddelkom veteranov, g. dekana iz Ornič, g. c. k. okraj. sodnika, davkarskega kontrolorja in pristava iz Ajdovščine, c. k. okraj. šol. nadzornika in c. k. gozdnega računarja iz Gorice, žandarmerijo, zastopnike mnogih župaustev, akoro vse učiteljske ajdovskega okraja itd.

Ko se vzdigne krsta, katero so nosili uniformirani veterani, zapoje pevci pred etanovanjem ranjkega „Blagor mu, ki se spočije,“ potem se uredi žalostni spreved nekako tako le: Križ, šolska mladež z učiteljskim obojem, domačini, nositelji podarjenih vencev, trije gg. duhovniki, krsta, ob kateri je nosilo 6 županov sveče, za nje pa g. Fr. Leban, noseč na krasnoj blazinici ranjkega zlat križ za zaslugo. Prvi za krsto stopal je brat Karol, potem so se vrstila razna zastopstva, kakor cestnega odbora, c. k. okraj. šol. sveta, veteranov, raznih župaustev itd.; dolgo vrsto spremljevalcev sklepala je šolska mladež. Cerkev v Skrilah je premajhna, da bi bili mogli vsi udeležniki noter, nad 23 moralo jih je ostati zunaj; niti o shodih se ne nabere toliko ljudstva. Po končanih cerkvenih obredih zapoje pevci „Človek, glej dognanje svoje“, potem se zopet uredi žalostna vrsta v prejšnjem redu proti pokopališču.

Č. g. Andrej Ferfolja govoril je nagrobno; v kratkih jedrnatih potezah slikal je govornik življenje ranjkega Antona. Dragi brate! pač ledenega srca bi moral biti, da bi te ne bile ganile besede g. govornika; ni bilo očesa, da bi se ne bilo rosilo, da na glas so plakali, kot plače otrok. — Naj mi bude dovoljeno iz jako zanimivega govora navesti sledeče: Par dni pred smrtjo, pravi č. g. govorniki, prišla je dvoletna hčerka Ivanka, ljubljenec ranjkega, k njemu, ga prišla za roko ter rekla: Tata, v-tani! „Da vstanem, dete moje, vstanem a na sodnji dan!“ tako je šepnil zavon stoječemu g. kaplanu. Kako je vpretrusel ta prizor, videl in okusil je vsakdo, ki se je udeležil pogreba. Slejniče zapoje pevci prav ganljivo „Jamica tiha,“ in žalostni, potrtega srca razšli smo se na vse strani, s srčno nado, da se zopet združimo tam gor na zvezdani, tam „kjer strasti ne bači vihar.“ Počivaj v miru, Anton! tvoj spomin ostane mej nami večni!

Iz grahovske županije, 22. junija. — 20 t. m. bila je volitev župana. Stvar se je dolgo časa motala. Že v januarju bile so občinske volitve. Kaj se je godilo pri občinskih volitvah, je čitateljem „Soče“ dobro znano. Župan Brišar je uležil rekurs proti volitvi. Bile so nezakonitosti pri volitvi, pa edino na Brišar-

jevi strani, zato so volitve bile potrjene. V nedeljo 19. t. m. so starešine udobili povabilo, naj pridejo drugi dan volit. Brišar je bil gotov zmage. Pa sijajno je propadel.

Zmagala je strauka prava — Murovec — Bizjak — Stravs. Prvi je izvoljen županom. Glavar mu je na srce polagal važne besede, naj vlada in županuje postavno in modro, da ne bodo v županiji prepri in zmotnjave, kakor do sedaj. Mislim, da je to zadosti jasna rezaupnica Brišarju dosejanemu županu.

Veselje nad zmago je bilo veliko, tem bolj ko se je nismo nadejali, vsaj ne v toliki meri. Zmaga je na celej črti popolna. Ker od Brišarjeve stranke ni nobeden podžupanom voljen. Brišar imel je 7, Murovec 10 g. nov. Priti je moralo tako, ker po tej poti ni moglo iti dalje. Račune zadnjih treh let je Brišarju spravljaj v red tajuik tolminski. Bodemo videli, ali je vse drugo v redu, razen knežkih reči, ker tam ni vse v redu, in silno težavno jih bode urediti.

Naj bode pa, kakor hoče, novemu županstvu kliče: živio! iz dna duše, naj se vedno spominja svojega imena „stranka prava“. Prav naj deluje, in tako bode tudi gotovo, porok temu so nam nove osebe, pošteni možaki, kateri so si tako lepo sedaj osvetlili lice. Grahovska županija je za tolminsko največja, ima 6 občin, ki so zelo razširjene. Upam pa, da bode sedaj prva v narodnosti, poštenosti in modrosti na vsem Tolminskem. Slava možakom! sad truda in prizadevanja je lep; slava stranki prava!

Politični razgled.

Žalostni prepri med starimi in mladimi Čehi se še vedno nadaljujejo v veliko veselje slovenskih nasprotnikov. Mladočehi sklicali so tabor, na katerem so ljudstvu razkrivali svoje in namene staročeske strauke; pravijo, da je prišlo na tabor nad 2000 ljudi. Mogoče, da gredo Mladočehi predaleč, mogoče, da bi bilo bolje za narod, ko bi bili vsi sinovi jedini; a pripoznati se mora, da je staročeska stranka, kateri je glasilo „Politik“, hudo zabredla. Saj je vendar nečuvno, — da navedemo le en slučaj — ako imenovani list odobruje postopanje hrvaškega bana ter v svet trobi, da je tamošnja takozvana narodna stranka s poštenimi sredstvi pri volitvah postopala. Celo madjarski in nemški listi oporekajo temu ter pravijo, da na tak način se da doseči vse, kar vlada želi.

Skoraj slične hrvaškim so volitve ogerske, vladā ima veliko večino za se, dočim je opozicija potrta. Kakšen je moral biti pritisk vladin, kaže to, da so se volilci na strašen način maščevali. V nekem mestu so zažgali prostore, kjer so se zbirali vladini pristaši, drugod je tekla kri, zopet drugod se je le vojakom in žandarjem posrečilo, da so red vzdrževali. Mesto Duna-Szerdahely je zgorelo, listi pravijo, da so je antisemiti zažgali; toda temu ni verjeti, ogenj je najbrže slučajno nastal, in židi in židovski listi so predrzni in nesramni dovolj, da zvrčajo krivico na kristjane in antisemite. Židovski list v Budimpešti je tudi to vest moral že preklicati. Mislimo pa, da židovska in madjarska vreča kmalu polna.

Razen teh razprav prinašajo vsi listi velika poročila in posebne uvodne članke o slavnostih, ki so se vršile in se še vrše na Angleškem povodom petdesetletnice, katero je praznovala angleška kraljica Viktorija dne 21. t. m. Pred petdesetimi leti v dan 21. junija zasela je, takrat 18 let stara, kraljevi prestol.

Lansko leto izdala je nemška vlada povelje, de morajo vsi oni, ki neso nemški podaniki, Nemčijo zapustiti. Ost tega ukaza obrnjena je bila većinoma proti Rusiji. Svet je strmel nad strogostjo in brezsrčnostjo, s katero so se podili inozemci iz Nemčije. Letos izdala je jednak ukaz tudi Rusija; židje in Nemci, naseljeni na Ruskem, morajo že vezati culice in se pripravljati na pot. To pa Nemcem ni prav in hudo upijejo čez rusko barbarstvo. Sicer pa so pokazali Nemci tudi v novejšem času, kako znajo postopati s ptujci in Nemci. V Lipsiji obsodili so več Francozov iz Alzacije in Lorene, ki so bili udje francoske patrijotične zveze, češ da je to veleizdajstvo. To je pa Francoze zopet razkačilo in pariški magistrat je že izpustil vse Nemce iz službe; mogoče pa, da bodo tudi Francozi zapodili vse Nemce iz Francije, in to bi bil velik udarec Nemcem, ki neso dovolj bogati, da bi se mogli na domačih tleh preživiti.

Povedali smo že zadnjič, da je nastopilo v Srbiji novo ministerstvo, kateremu je na čelu znani Jovan Ristić. Listi mislijo, da je to Avstriji neugodno, toda ministerski predsednik Ristić zagotavlja, da grofa Kalnoky-a, da namerava obdržati prijateljstvo tudi z Avstrijo in da mu je namen le, razširiti svobodo notranjo in spraviti v red finančno stanje mlade kraljevine. Prav, če je to istina, a bati se je, da je bilo prijateljstvo naše države v Srbiji na šibkih nogah, kakor vse, kar Madjari začnejo.

V Rimu so bile volitve v mestno zastopstvo. Prvikrat udeležila se je volitev tudi konservativna stranka in je zmagala z vsemi svojimi kandidati. To je pomenljivo, ker kaže, da ljudstvo v svoji večini hoče spravo in mir s papežem.

V Bolgariji snide se vendar že prve dni prihodnjega meseca veliko sobranje in tedaj dobimo stalno kake novosti od tam.

Domače in razne vesti.

P. n. gg. naročnikom. Z današnjo številko dovršili smo šestmesečno dobo, katero smo začeli z novim letom. Rojakom, ki so nas podpirali s peresom in dobrim svetom, izrekamo svojo presrečno zahvalo. Naročnike, ki so zaoznanili z naročnino, prosimo, naj nam jo kmalu dopošljejo, da uredimo svoje račune in izpolnimo dolžnosti do tiskarne. Vsem pa zelimo najsrečnejšo bodočnost.

Za Erjavčev spomenik in ustanovo nabral je „Slovenski klub“ na Dunaji, čegar predsednik je Iv. Navratil, tajnik pa Jos. Ciperle, 61 gl., katere je poslal goriškemu odboru, ki je dobil do zdaj v označeni namen vsega vkup 2594 gl. 48¹/₂ kr. Hvala vsem vrlim rodoljubom in častilcem nepozabnega pisatelja slovenskega Frana Erjavca!

Primorsko bo v kratkem zopet imelo v svoji sredi presvitlega cesarja Franca Jožefa I., ki dojde v Pulj v ponedeljek 4. julija ob 6. uri zjutra in ostane tam tri dni. Presvitli cesar hodi po svojih deželah, da bi se s svojimi očmi prepričal o njih stanju. Avstrijske rodoljube, katerim bo dana prilika priti v dotiko z Njegovim Veličanstvom, prosimo, naj povejo vladarju resnico o vsem, kar je in kar se godi, kajti framacstvo napne vse žile, da bi dalo o prihodu cesarjevem stvaram in ljudem ves drug obraz nego ga v resnici imajo, kajti laž in zvijača, združena s krutostjo in silo, ste orožje framacsteriji, ki bije ob avstrijski cesarski prestol, a brez uspeha — kajti še ob vsaki priliki poslal je Bog svojega angelja, da je rešil vladarja in državo nevarnosti, katero so kopal očiti in prikriti sovražniki. Angelj božji naj čuva tudi zdaj presvitlega cesarja na Njegovem potovanju v slovansko-avstrijski Pulj. Kot zastopniki goriške dežele poklonijo se v Pulji presvitlemu cesarju deželni glavar Fr. prof. Coronini ter deželna odbornika Jos. vitez Tonkli in Ivan cav. Gasser.

Radodarnih doneskov za človekoljube naše zavode dobili smo tudi v zadnjih dneh in sicer so darovali za otroški vrt in dekleško šolo: Anton vitez Klodič, šolski nadzorik, 3 gl.; Franc Lužnik v Ročah 4 gl.; Blaž Grča v Čepovanu 2 gl.; K. Mlekuž, učitelj, 2 gl.; — za študentovsko kuhinjo: Franc Lužnik 2 gl.; Blaž Grča 1 gl. Preiskrena hvala vsem blagoslovenim darovalcem!

Odbor goriški za slavnost petdesetletnega mašništva papeževnega nabral je darove od naslednjih gospodov: mons. And. Jordan prost 30 gl.; mons. Jos. Grusovin 30 gl.; mons. And. Marušič 25 gl.; č. g. Fr. Leonardig 25 gl.; č. g. Jos. Bije 25 gl.; mons. M. Kravanja 20 gl.; prof. D. Atipi 20 gl.; župnik Jan. Wolf 25 gl.; dr. Ant. Mahnič 18 gl.; A. prof. Myacinski 10 gl.; č. g. Karol Mighetti 10 gl.; več oseb skupaj 38 gl. 60 kr.; mons. St. Bensa 10 gl.; mons. dr. Gaberjevčič 10 gl.; dr. A. Gregorčič 10 gl.; č. g. Iv. Gebec 10 gl.; č. g. Peter Fabris 7 gl.; č. g. Fr. Zovatti 10 gl.; č. g. Val Bresausig 10 gl. Za vatikansko razstavo namenil je odbor naslednje reči: moštranco, kelih in dva ciborija od srebra; vel vozen v zlatu; dve veliki sveči; prenosni altar z vso opravo za misijonarja; cerkveno obleko in perilo ter kelih občine Visoo. Konec avgusta bodo v Gorici razstavljeni vsi ti darovi.

Sušilnica za sadje in zelenjavo dela prav dobro. Postavili so jo v hiši g. Furlanija v Gotu (Via Ascoli) št. 23. Kdor nima doma priprave za sušenje, naj se posloži te priprave, ki jo na razpolago vsakteremu, ki plača. Tako se sadje in sočivje ohrani za zimo in se lahko spravi tudi v kupčijo. Bolje bi bilo se ve da, ako bi bilo take sušilnice po deželi, kjer se dobivajo pridelki, da bi ne bilo

treba vsega prinašati v mesto; ali če ni takih naprav na deželi, treba jo priti v mesto, ako niso stroški preveliki. Sušilnica sama se močno hvali samo žene, ki imajo opraviti s to rečjo, se smilijo mnogim, češ da morajo dihati zrak, ki je usmrten po neki svečarni, ki je tam zraven, ter zahtovajo naj se svečarna odpravi radi sušilnice in — higijone (zdravja). Gospodje so najbrže tudi prej vedeli za svečarno, predno so tam nastanili sušilnice; gotovo je o tem vedel g. Furlani, ki bo hvaležen, če mu je odpravijo radi sušilnice in — higijone, če ne radi drugega. Dobro bi bilo, da bi si naši kmetovalci ogledali to sušilnico ter poskušili, kako dela, da bi jo tudi rabili, ako bi se pokazala koristna in rabljiva. V kmetijstvu in gospodarstvu ni nikoli preveč napredka, ki pa se mora naslanjati na dokazano skušnjo.

C. k. kmetijska družba v Gorici začela je na Tolminskem prav lepo napredovati. Zavedni rodoljubi pridobili so tam družbi v kratkem času [nad 50 novih udov, tako da tolminski okraj bo imel v centralnem odboru kmetijske družbe uže zdaj 4 zastopnike. Občni zbor kmetijske družbe, ki je imel biti v Tolminu 3. julija, odložen je radi prihoda cesarjevoga v Pulj za osem dnij in bo še le v nedeljo 10. julija ob 11. uri predpoludno.

Kupčija s svilodnimi mešički začela je v Gorici v torek 21. t. m. Tisti dan se je prodalo 611 kilov domačih svilodov; najnižja cena je bila po 1 gl. 45 kr., najvišja 1 gl. 70 kr.; tako tudi drugi dan. — Za svilodno kupčijo je odmenjen pokriti prostor na Trgu sv. Antona, kjer je postavljena tehtnica v porabo občinstvu. Mešetarjem je zabranjeno ustavljati ljudi pa motiti jih, ker nimajo pravice utikati se v to kupčijo. Da bi domači kupčevalci ne tlačili ceno, kakor druga leta, naznani kmetijska družba vsak teden dvakrat ali trikrat po telegrafu ceno na našem trgu v Milanu, da lahko dojdejo od tam kupci, ako bi tukajšnji se gali preveč nizko. Prejšnja leta niso hoteli tukajšnji kupci kak dan prav nič kupiti, da je potem cena padla, in so se zavezali med seboj, da plača 500 gl. kazni, kdor bi na tak prepovedan dan kaj kupil. Tako zna kupčija!

Vojaške vaje bodo letos, kakor pripovedujejo dunajski listi, v okolici tretjega vojaškega oddelka (grškega) in so udeležijo teh vaj tudi brambovski batalijoni št. 20 Celje, 24 Novomesto, 25 Ljubljana, 72 Trst, 73 Pazin, 74 Gorica.

Odbor za morske kopeli na Gradeži sprejel je letos 52 škofaloznih otrok, ki se bodo tam zdravili od 5. julija do konca avgusta t. l. Prosilcev bilo je 114, izmed sprejetih je 24 iz mesta goriškega, 6 iz okolice goriške, 4 s Tolminskega, 1 s Krasa in 17 iz glavarstva gradiškega; 46 je sprejel brezplačno, 3 plačajo polovico, 3 pa vse stroške. — Isti odbor izdal je poročilo za leto 1886, iz katerega posnamemo, da je nabral 13.450 gl. 33 kr., da bo širil poslopje za otroke. Vsi dohodki leta 1886 so znašali 19.961 gl. 78 kr., stroški pa 10.863 gl. 56 kr. Lani je bilo na Gradeži 149 otrok, ki so se zdravili, in sicer 47 iz goriške grofije, 102 pa z Danaja, iz Neulerchenfelda in iz Gradca (1 celo iz Prage). Ostali so na Gradeži samo 36 oziroma 35 dnij, ker se je bila raznesla vest o koleri. Popolnoma je ozdravelo 35 otrok, zboljšali so se 103, v prejšnjem stanu jih je ostalo 16. Lep uspeh za kratek čas samo 35 dnij.

Drobne novice. Neki g. Schalla z Dunaja nanesi prihodnjo nedeljo 26. t. m. ob 7. uri zvečer na dvorišči goriške vojaške kasarne mnogo drvi, katere polije s petrolijem in zažge. Potem skoči v ogenj in ostane v njem, dokler ne zgori vse, a on ostane nepoškodovan vsled neke posebne iznajdbe in negorljive obleke. — Peronospora ali strupena rosa pokazala se je v okolici goriški, namreč v vinogradih dr. Levija pri Villanovi. Kmetijska družba priporoča, naj vinogradniki rabijo vsa sredstva proti temu sovražniku. — Goriško mesto hoče napeljati še nekoliko študentov v Kronbergu v sedanji mestni vodovod, ali Artur prof. Coronini, v čegar posestvu so nekateri študenti, se temu ustavlja, in vse komisije bile so do zdaj brezuspešne. — Tombola bo v Gorici na praznik sv. Petra ob 6. uri zvečer; činkvina dobi 100, tombola 200 gl.; listki stanejo po 20 kr. — Herpeljska železnica pri Trstu se odpre 5. julija t. l.; poskušnje so že bile in so se dobro obnesle. — Kdor bo hotel od zdaj naprej stopiti v srednje šole, bo moral meti uže 10 let, ali pa jih bo moral končati do konca decembra tistega leta, v katerem se sprejme. — V goriških ljudskih šolah in na učiteljski nimajo paleti šole popoldne, ako je ob 10. uri predpoludna v senci 180 gorkote. — V Pulji bodo zastopali goriško mesto o prihodu cesarjevem župan dr. Maurovich ter starostnik Jak. Cristofletti in dr. Perco. — Avstrijsko-italjansko majo od Červinjana do gore Mijs pri Brezjah in naprej do Koroske pregleduje posebna mešana komisija, ki je začela svoje delo 20. t. m. in je konča v 4 tednih. — Škof iz Dajakova J. J. Strossmayer je došel v Gorico, kjer ostan dalje časa, kakor pišejo listi.

Učiteljsko društvo za sžensko-komenski okraj bo zborovalo 7. julija t. l. ob 9. uri dopolne

v prostorih narodne šole v Sežani sè sledečim sporedom: a. Prebere se zapisnik zadnjega zborovanja. b. Poučuje se slovnica v II. oddelku III. razreda. c. Kritikuje se pouk. d. Predava se o risanju v osnovnih šolah. e. Nadaljuje se o kmetijstvu v nadaljevalnih tečajih. f. Nasvetuje se to in ono. — K obilnej udeležbi vabi Odbor.

V Krnu treščilo je dne 16. t. m. koj popoldne pri prvih hišah blizu „Humarja“ ter ubilo 2 kravi. Tudi pastirja je močno omamila, posmodila mu nekaj obleke, ter vse žeblje iz „košpov“ izrula. K sreči, da je drug pastir, ki je bil nepoškodovan, neresenemu na pomoč prihitel in ga k zavesti spravil. „Treska in hudega vremena, reši nas, o Bog!“

Veliko veselico napravijo vsa slov. društva tržaška na korist družbi ss. Cirila in Metoda v nedeljo 3. julija 1887 v prostorih Slovenske Oitalnice (Monte Verde) v Trstu. Razpored. 1. D. Jenko: koračnica „Naprej“, vojaška godba. 2. A. Leban: „Moraraka“, možki zbor z baritonovim samopovom. 2. G. Rossini: ouvertura k operi „Viljem Tell“, vojaška godba. 4. F. Kücken: „Plavaj, ladja moja“, ženski zbor sè spremljevanjem vojaške godbe. 5. Telovadba, izvršuje „Tržaški Sokol“. 6. Fr. Soimer: potpourri „Sprehod“, vojaška godba. 7. Šaljivo srečkanje na dobitke v korist slov. otroškemu zabavišču, obavlja „Tržaška ženska podružnica ss. Cirila in Metoda“. 8. A. Nedved: „Oblakom“, in A. Leban: „Slovo od domovine“, mešana zhora. 9. Thomas: romanca iz opere „Mignon“, vojaška godba. 10. I. pl. Zajc: „Zrinski-Frankopan“, možki zbor sè spremljevanjem vojaške godbe. 11. „Ena se mora omožiti“, vesela igra v 1. dejanju, poslovenil I. Kalan. 12. G. Verdi: finale iz opere „Macbet“, vojaška godba. 13. „Gluh mora biti“, gluma v 1. dejanju, poslovenil J. Noll. 14. Svobodna zabava. Prevodljivi gg. Srečko Bartelj in V. Kosovlj. Začetek ob 7. uri zvečer. Vojaška godba c. kr. p. št. 61. Ustopnina 50 nov. — Radodarnosti ni meje. Vse spoštovane rodoljube in častite domorodke uljudno pozivajo na to važno veselico Odbori vseh slov. društev tržaških.

„Pedagogičsko društvo“ v Krškem bodo imelo letošnji OBCNI ZBOR v četrtek dné 30. junija t. l. ob 2. uri popoldne na gostilniškem vrtu gosp. Gregoriča v Krškem. — Spored: 1. Poročilo o društvenem delovanju preteklega društvenega leta. 2. Pregled letnega računa. 3. Volitev treh pregledovalcev računov. 4. Volitev sedmih udov v društveno vodstvo (odbor). 5. Določitev letnega prispevka za prave in podporna ude. 6. Določitev gledč „Pedagogičskega letnika“. 7. Predavanje deželnega potovalnega učitelja in tajnika c. k. kmetijske družbe gosp. Gust. Pirca: KAKO JE ŠOLSKI VRT UREDITI IN OBDELAVATI? 8. Nasveti. — Zaradi velike važnosti tega zborovanja vabijo se vsi pravi in podporni udje, kakor tudi vsi drugi prijatelji šolstva in napredka k mnogobrojni udeležbi. — Odbor „Pedagogičskega društva“ v Krškem.

„Pedagogičski letnik“ izdalo in založilo je „Pedagogičsko društvo“ v Krškem, kateri obsega: „Občno vzgojeslovje“ (po dr. Jos. Michu poslovenil Fr. Gabršek), „Pouk o črtežih“ s podobami, II. del (Jos. Bezlaj) in razne pedagogične — didaktične spise. Cena knjigi je za neudo 1 gl. 40 kr. (po pošti 5 kr. več). Poleg tega so se izdali posebni oddiski „Občnega vzgojeslovja“ (cena 80 kr.) in „Pouka o črtežih“ (cena 30 kr.); po pošti 5 kr. več. Ker so te knjige prve o tej stroki, nadejati se je obile naročbe. — Denar naj se pošilja odboru „Pedagogičskega društva“ v Krškem.

Novo knjige. Plodoviti pisatelj slovenski Janko Leban, učitelj v Avberu pri Sežani, poslovenil je iz nemščine roman, kateremu je naslov „Ljudmila“, ter izdal ga v Trstu tiskom Viktorja Dolenca, kjer se dobiva po 30 kr., s poštnino vred po 35 kr. Šteje 96 strani v osmerki. — Dr. Josip Križan, kr. gymn. profesor v Varažlinu, izdal je v posebni knjigi „Logiko“, ki je izhajala in popolno izšla v „Popotniku“. Knjiga šteje IV in 96 strani velike osmerke ter stane 1 gl. Prijateljem modroslovja in slovenskega slovstva bo ustreženo s knjigo, ki orje ledino na našem polju. Naslednikom bo knjiga v veliko pomoč. Dobiva se pri uredništvu „Popotnika“ v Mariboru, Reiserstrasse 8, in pri pisatelji v Varažlinu na Hrvaškem.

„Šolske drobtinice“ v petindvajsetni spomin smrti A. M. Slomška. Učiteljem, odgojiteljem in prijateljem šole spisal Franc S. Jamšek, nadučitelj in bivši c. kr. okrajni šolski nadzoritelj v Reichenburgu, v Ljubljani. Natiskil in založil J. R. Miloš 1887. 80. 215 str. Cena novezanemu iztisu 1 gl., vezanemu v platno pa 1 gl. 20 kr.; po pošti 10 kr. več. Knjigi (se slika A. M. Slomška) je naslednja izborna vsebina: I. Slomšek o svoji zibelki do svojega groba, II. Slomšek po domači odgoji otrok, III. Slomšek o šoli, IV. Slomšek o učiteljih, V. Slomšek kot praktični šolnik, VI. Slomšek o domoljubju in rodoljublju, VII. Slomšek o materinem jeziku, VIII. Slomšek o petju. Iz šole za šolo. — Hvale vredno je podjetje g. Fr. Jamška, da je pridno zbi-

ral vse, kar je kdaj Slomšek napisal o žoli in odgo-
ji, da nam je tedaj predočil Slomška kot pedagoga.
S tem je uporabil neizmerno svojim tovarišem, ker
jim je podal celotno knjigo, da jim ne bode treba
nabirati zlatih nauk Slomškovih, raztresenih po
raznih knjigah. Njemu je torej bil namen: opozoriti
učitelje po Slovenskem na Slomškov najbogatejši po-
možek literature slovenske, naučiti jih za prvaka
slovenskih pedagogov, pokazati jim preiskrenega do-
moljuba ter jim srca ogrovati za hvaležnost do pre-
roditelja našega, do blagovestnika Slovencev. Ta na-
men je g. pisatelj brez dvojbe dosegel. „Slovan“.

„Pisateljsko podporno društvo“ v Ljub-
ljani priredi dne 3. julija t. l. v Kamni Gorici
slavnost v spomin slovenskega pesnika in rodoljuba
dr. L. Tomana. Spored: 1. Ob 9. uri zjutraj po-
zdravi Kropenski občinski odbor Tomanovo slavo-
tvo pri Kropensko-Kamnogoriškem mostu. 2. Skupni
sprevod slaviteljev v Kamno Gorico, kjer jih pozdra-
vi Kamno-goriški občinski odbor. 3. Ob 10. uri
peloži „Pisateljsko društvo“ venca na grob dr. L.
Tomana. 4. Ob 10. uri sv. maša, pri kateri bo pel
mešani cerkveni pevski zbor Kamnogoriški. 5. Ob
12. uri se odkrije spominska plošča na rojstveni
hiši dr. L. Tomana. Slavnostni govor pri odkritju
bode govoril g. Peter Grasselli, župan Ljubljanski.
Pred govorom in po govoru bode pel pevski zbor
čitalnice Ljubljanske. 6. Ob 1. uri skupni obed
na vrtu g. Adolfa pl. Kapusa-Pichlsteinskega. 7. Ob
1/4. uri odhod v Kropo. 8. Ob 1/2. uri odhod v
Podnart in v Ljubljano.

Št. 64.

Razpis dražbe.

Naznanja se s tem, da bo dne 2. julija t. l. od
9. do 10. ure predpolne v Šempetru javna dražba,
po kateri se odda predelevanje tamkajšnje ceste po
načrtu z dne 31. avgusta 1886, in sicer se oddajo
naslednja dela: gradnje mosta čez Vertobjico, drugi
mali mostič, vse zidovine in druga mojsterska dela.

Vse to po klicni ceni gold. 2517.
Načrt in pogoji so na ogled razgrnjeni pri pod-
pisanem načelniku v Podgori.

Ponudniki bodo morali na dražbi plačati 10/10
kavcije.

Sprejemale se bodo tudi pismene ponudbe, pre-
videne s kavcijo.

CESTNI ODBOR ZA GORIŠKO OKOLICO
v Podgori, dne 14. junija 1887.

Načelnik:
A. KOCJANČIČ.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v
krojačnici Ignacija Steinerja,
ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiri
narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
„ „ „ „ „ dečke	„ 6 „ 15 „
„ „ „ „ „ otroka	„ 3 „ 10 „
Povrhna pomladanska suknja „ gospode	„ 8 „ 30 „
Pomladanski saki „ „	„ 5 „ 15 „

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz
raznih tovarov po naročilu valed mere, ki se iz-
vrši točno in hitro. Uzorci na zahtevo brez-
plačno in prosti poštnine.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja
od 8 do 50 gl. za gospé. Saki za gospo od 4
do 15 gl.

Št. 260.

Razpis službe

občinskega stražnika v Sežani z letno plačo 300
gl. in prostim stanovanjem.

Prosilci naj vložijo svoje z moralnim in
službenim spričevalom dokumentirane prošnje do
15. julija podpisanemu županstvu.

Prosilci morajo biti zmožni slovenskega je-
zika v branji in pisanji — prednost imajo oni,
ki razumejo nemško in italijansko.

ŽUPANSTVO V SEŽANI,
19. junija 1887.

„Ljubljanski Zvon.“

Stoji za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Na prodaj

je v Oseljani Šempaske županije

POSESTVO,

obsegajoče lepo zemljišče, ki meri enajst
njev, gozla in orane zemlje, zasajeno s trta-
mi, ob vožnji cesti, ki vede od Lijaka v Kar-
nico, — ter prostorno in lepo hišo za ko-
lona (kmeti). Čez posestvo teče vode za
eno mlinsko ko'lo, ki nikoli ne usabne.
Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri upravn-
ištvu lista, ki pové lastnikovo ime.

Samo sredi Raštelja št. 7.

ANTON POTATZKI V GORICI.

Bogata zaloga: norimberskega in galanta-
rijskega blaga, lepoticija, dišav, igrač, norovic,
živnih priprav, sukanca in preje, krojaških in
čevljarjskih potrebščin, priprav za potnike in ka-
dile, cigaretnega papirja, celuloidnih zavrtni-
kov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vo-
jake; posebnost: najfinije igle za šivalno stroje.

Strune za rana godala, in sicer za: gosli,
citare, kitaro, bas, glasovir itel.

Za pomladno setev se najtopleje priporočajo

SEMENA

prave francoske lucerne in štajerske rudeče
detelje zagotovljene, brez preslike, potem italijan-
sko Ray — (izmed najboljših krmil) in angleško
Ray — travo, kakor tudi raznih vrst zelenjav
najboljše dobrote, ki hitro kali.

Na drobno in na debelo.

Teoretično in praktično izučeni muzik
želi mesto **pevovodje** in **or-
ganista** ter bi poučeval tudi petje in na
gosli. Le take ponudbe se sprejmejo, ki pridejo iz
krajev, v katerih je mogoče delovati v duhu **ce-
cilijanskega** društva. Ponudbo
naj se pošiljajo na opravništvo pod naslovom: organis-
ta.

Po najvišjem povelji Njz.

Bogato založena,
loterijskih prihodkov

cer. in kr. Velikanstva

po c. k. vodstvu
zagotovljena

XII. DRŽAVNA LOTERIJA

za skupne vojaške dobrodelne namene
10.128 dobitkov

v skupnem znesku 201.000 gold.

in sicer: 1 glavni dobitek s 60.000 gl.,
1 glavni dobitek s 15.000 gl., 1 glavni do-
bitek s 5000 gl., enotno papirne rente,
s 30 pred- in podobitki, potem 5 dobitkov po 1000
gl., 40 dobitkov po 200 gl. in 50 dobitkov po 100
gl., enotno papirne rente, sedanjih dobitki v goto-
vini v skupnem znesku 100.000 gl.

Srečalo se bo neposredno 5. julija 1887.

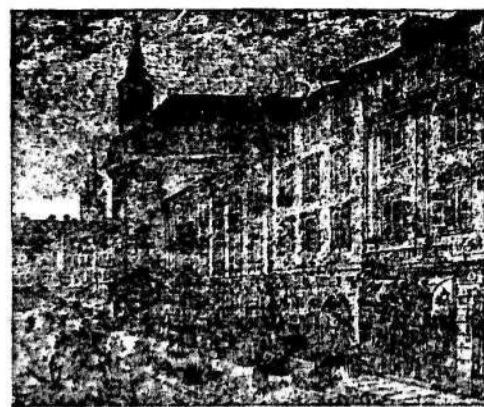
Srečka stane 2 gid a. v.

Natančneje določbe obsega igralni načrt, ki se do-
biva brezplačno pri oddaji za državno loterijo
(Stad. Biemerzaste 7, 2. Stock, im Jacoberhof),
kakor tudi pri mnogobrojnih r. zračalcah

Srečke se dopošljejo poštnine proste.

Na Dunaji, meseca aprila 1887.

C. k. vodstvo loterijskih prihodkov,
oddelek za državno loterijo.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporočata tukaj popisana najboljša in sveža
zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih
zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravi-
lih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Du-
naji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na
Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občina-
stvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spo-
daj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da na-
slov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg
rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN.
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKÓCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisočo ljudi zah-
valiti za zdravje, imajo izvrsten
vsepeh pri vseh boleznih v želodcu
in so neprekosljivo sredstvo zoper:
mankanje slasti pri jedi, slab
želodec, urak, vetrove, koliko,
zlatenico, bljuvanje, glavobol,
krč v želodcu, b. sven, zaba-
sanje, gliste, bolni ni na vr-
neci, na jetrih in zoper zlato
žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1
tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARLO! Opozorjamo,
da so tisoče istinite Marijacejs-
ke kapljice dobivajo samo v le-
karni Trnkóczy-ja zraven rotovža
na velikem Mestnem trgu v Lju-
bljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter
reumatizem, trganje po udih, bolečine v kriki
ter živcih, otokline, otrpnele ude in kite itd.,
malo časa če se rabi, pa mine popolnom trga-
nje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj
se vamo „cvet zoper trganje po dr. Matieu-
s z avtor. slojedin. znamenjem“. 1 stekl. 50 kr.,
tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega zna-
menja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite. Schultze.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, kri-
pavost, vratobol, jetiko, prsno in pljučne bolečine; 1 stekl.
56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

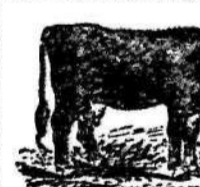
Kričistilne kroglice.

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so
se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabavanji človeka-
ga telesa, glavobolu, otrpjenih udih, skaznem želodcu,
jetrih in obistnih boleznih. v školjah a 21 kr.; jeden
zavoj s 6 školjami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto
na manj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

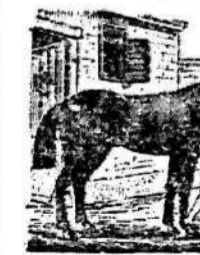
Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh bo-
leznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih, bez-
gavk, vseh nalezljivih
kuznih boleznih, kaš-
lja, plučnih in vnatnih
boleznih ter odpravlja
vse gliste, tudi vzdržuje
konje debele, okrogle
in iskrene. Krave dobé
mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja 50 kr.,
5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje,
pomaga pri pretetu žil,
otekanju kolena, kopit-
nih boleznih, otrpnenju
v boku, v križi od. pri
otekanju nog, mehurjih
na nogah, izvinjenju,
otiskanju od sedla in
oprave, pri sušici itd. s
kravka pri vseh vnanjih
boleznih in hibah. Stek-
lenica z rabilnim navodom
vred stane 1 gl., 5 stekl.

z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našta zdravila se samo prava dobijo

v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.